

BORSSZEM JANKÓ

A TEMPLOM AJTÁJÁN.

A régi ó-conservatív szerető az új férj elé oda tartja a közös csemetét!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziak-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Nemesség.

NEM úgy uram, nagyságos Ugron úr,
Erdélyi kiskirály, nagy oligarcha!
Roszúl beszélsz, orrod felhőkbe túr,
S nevetséges palástod tarka-barka.
Nem úgy uram, a cifra jelmezek,
A színek többé nincsenek divatban,
S kacajra kelt, ha bennük feszeleg:
Akár *de Hetvenked*, akár *de Hatvan*.

Nem úgy uram! Ma szürke, szintelen,
És egyszerűn szabott posztóba' járunk
S nem ismerjük meg valamely jelen,
Hogy ez csekélyebb, ez meg több minálunk.
Külsőleg roppant egyformák vagyunk, —
S csak bőr a bőr, ha nyúl, ha kutya bőre, —
Belsőleg persze distingvál agyunk;
Jobb az, mely érti ezt a szót: »előre!«

Nem úgy uram! Te még nem érted ezt,
Ma is a rák csak néked a planétád;
Haha! Még van ki vad szemet mereszt,
Mivel nemesnek tesznek annyi léhát!
Mint, hogyha ezzel vérig sértenék
Mindazt, ki jobb, mert diplomája ódon,
Mivel az őse megszerezte rég
S nem kérdi már ma senki, hogy: »mi módon?«

Nem úgy uram! — hisz minden új nemes
Csak régivé lesz egyszer valahára;
S minden nemesség fényes, érdemes,
Mihelyt feledve, hogy mi volt az ára?
S nevetséges volt minden ősapánk,
Ki kutyabőrünk nem úgy örökölte,
Hanem szerezte és úgy hagyta ránk,
S pár évet új nemesként élve tölte?

Nem úgy uram! — silány hivalkodás
Minden nemesség — az új és a régi;
A nyúl is állat és az eb se más,
Por minden ember, csak a szellem égi.
Csak ez nemes, fölényt ez ad csupán,
S ez megvetőn mosolyg a kutyabőrre:
Az óra, melyre büszke sok bután —
S az újra, melyért bomlik annyi dőre.

Nem úgy uram! — majdnem százéve már
Nyolczvankilencznek, — ez az évek éve!
Ezóta holt a rém, mely visszajár
S kísért ez eb- és nyulbőrös beszédbe.
Ezóta Ó Ur! nem vagy nemesebb
Miként a nyulbőr jámbor házalója —
S ezóta nem vagy annál kevesebb
Ki a »gr«-t »br«-t neve elébe rójja.

Nem úgy uram! — egy rongy előítélet,
Mely ellenére lelt egykor te benned
Vadúl agyon akart kövezni téged . . .
Be más irányu már ma harci kedved!
Előítéletért szállsz síkra ma,
De a minister bármit is beszéljen —
Megtisztelőbb rád Czeglédnek sara,
Mint a szavadra kelt nagy szélbal »éljen!«

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— El tudnám hinni, hogy
páter Lonkayból tűzimádó s
hogy a Majdnem pedellus bácsiból
igazságügyminiszter lett; hogy
az Iczigeim elengedték az adós-
ságaimat; hogy csak 10 óra este
volt, mikor tegnap haza vetőd-
tem; de még azt is, hogy a Sá-
ghy professzor előadásán tolon-
gás volt; — hanem van egy hír,
mely az egyetemen kering, ezt a
hírt csak a szuronyok hatalma
bírná vélem elhitetni: hogy t. i.
a *bölcseléthallgatók segélyző-
egyletének a kasszáját kirabolták.*

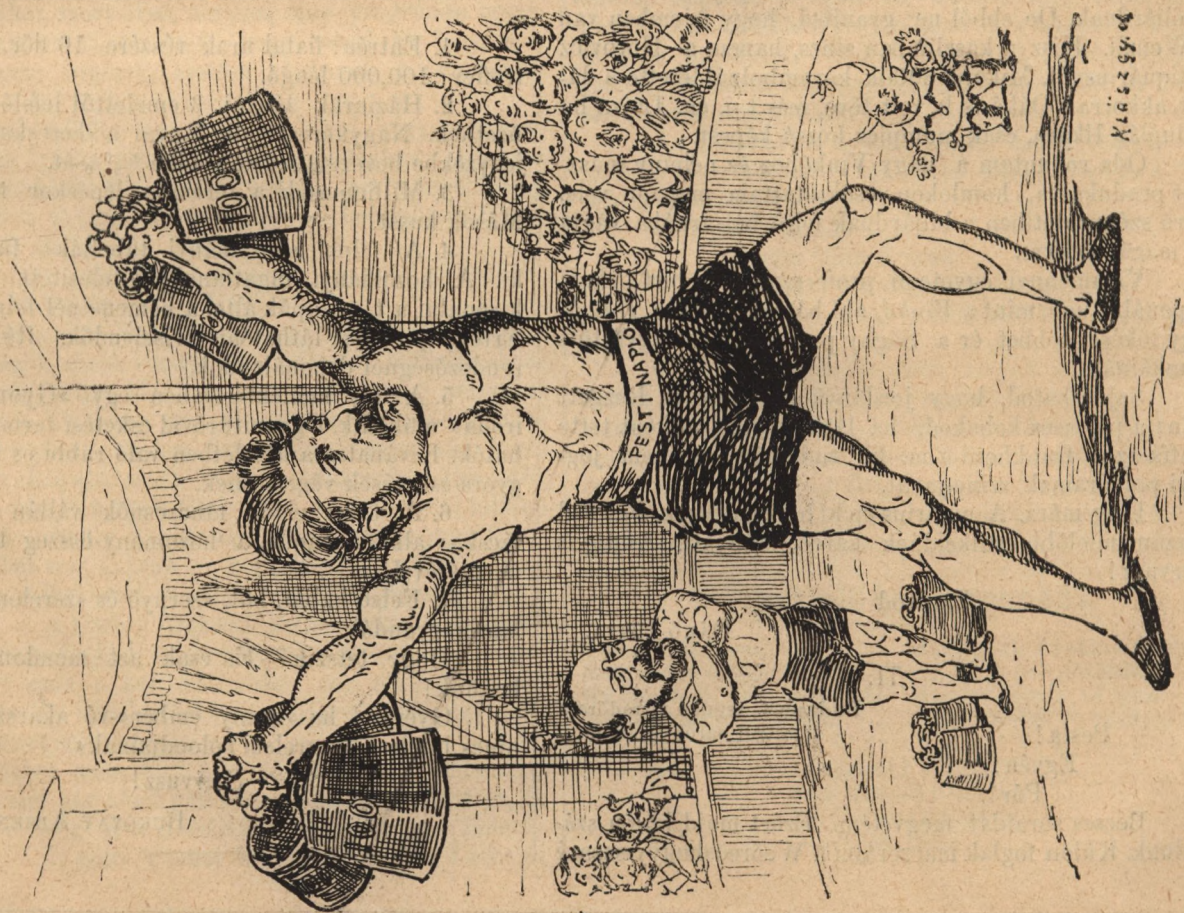
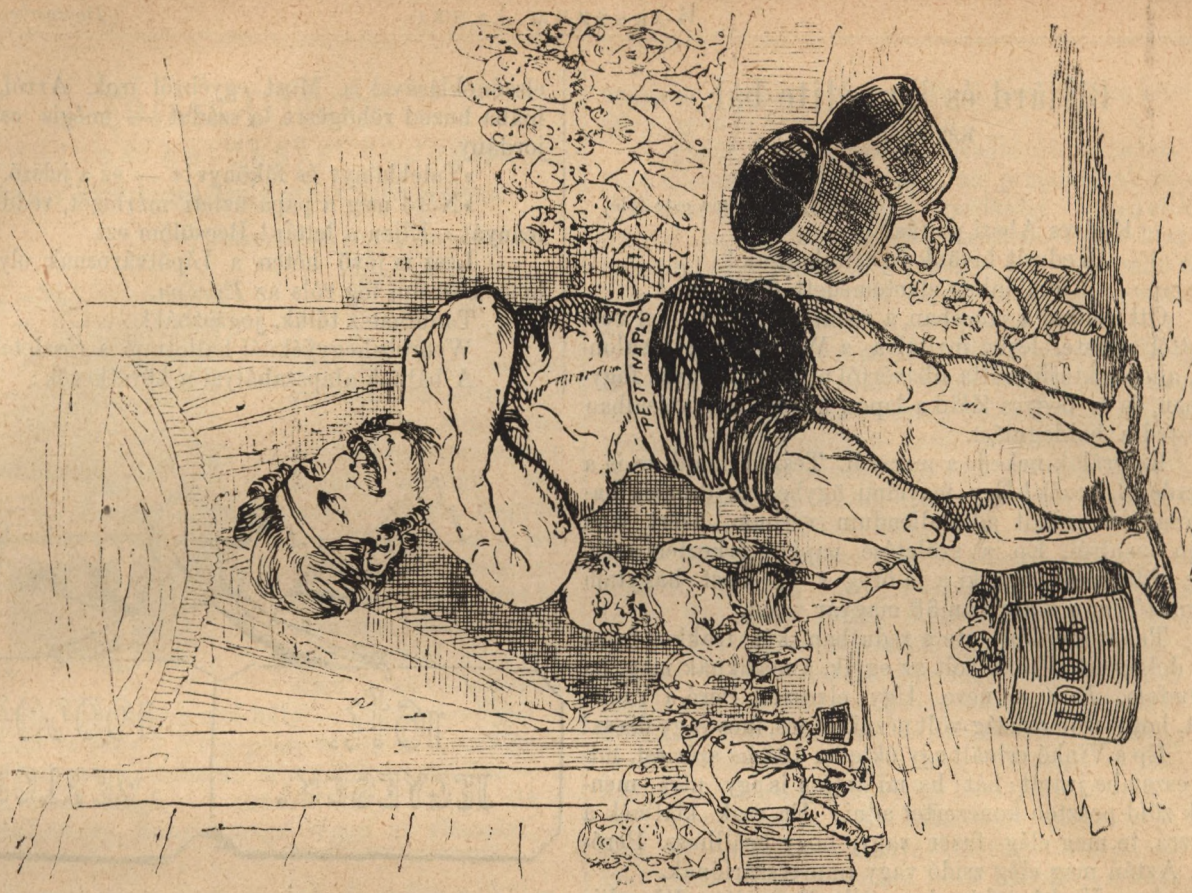
— No, nem mondtam? Még az nap kiderült a fura
eset. Hát a filozopterek betegsegélyző és temetkezési egyle-
tének a kasszérosa kitette a pénztárt a folyosóra, hogy szel-
lőztesse; lévén ugyanis közgyűlési határozat, hogy a kassza
kellő pucolás után zálogba csapassék, hogy a választmány
téli strimflivel láttathassék el. A szellőző kasszát pediglen
Mihaszna András bácsi felposzpisilposzkiszlizett ragadmány-
nak nézte. Innen a nagy hűhó.

— Kérdem Koroghyt, hogy ugyan mit vágnak mind-
nyájan ugy arra az egy évi kedvezményre? Nyögi vissza az
árva: »Hát legalább azt az egy évet kondiczió nélkül is kí-
húzzuk.«

— A »Pannonia« előtt megtámad egy színész, hogy
mondjam meg neki, mennyi idő van délután? Sajnálom, édes
barátom, de olyan nagy a köd, hogy nem találom meg a mel-
lényszebemet.

A NAGY ATHLETA.

— Sgr. Abragi az 5 utánozhatatlan erőműveléteiben.

Biliárd és izra-élite bál.

— Két levélben. —

I.

Csavaajgó, máma este felé.

Kedves Abszi pajtás!

Kedvelt hívünk és cimboránk!

Különbén elvetemedett filosemita!

Ott voltam a macsban, a redutban; mert te el nem jöhettél az este, lévén invitálva a Weöreöshegy salomban, ahol sakterliferálta libavértől pirosult langyos fagylaltban, és a begyes Zálíka lapos, hűvös pillantásaiban kerested a boldogulást.

Referálok neked a macsról. Teszed majd te is a magadéról, kozák! Egy fegyelmi ügyben az öregem hamarosan ide citált ad audiendum verbum, azért irok innen hazuról. Ép a születése napján érkeztem meg. Még eddig nem tört ki a jó öreg s ép most hagytam nyerni tőlem a kláriban 58 magyar vasat.

Tehát szerdán este a redutban két frakkos francia dolgozott. Vinkó volt az egyik, a másiknak meg, ha jól tudom, Peró a neve. Ugy elveszett Peró a Vinkó előtt, hogy szomorúság volt nézni. Macs, fucs vagy fizess!

Ép a Vinkó csinált egy éktelen 138-as szériest, mikor eszembe jutott: hát ha mi ketten is így utra mennénk zöld posztón koncertet adni? Én csak kiállnék a placzra, te meg elég fuser vagy, hogy beállhass Perónak. Aztán meg elég zsidó vagy impresszáriónak.

Az a Vinkó a fejembe szállt. Ez pajtás Wenzlije a biliárdnak. De ebből ne gyanítsd, hogy fejemben van a Wenzli. Hisz a kaszlimban sincs, hanem a Horovicz antiquáriusnál. Mikor a 800-ik karambolnál letette a dákót, akkorra a Dákó is le volt téve, már t. i. én. Lujza ha rádupláz Ilkára, csak mumpicz hozzá képest.

Oda rohantam a nagy Vinkóhoz és néhány maszszét produkálva, homlokot csókoltattam magam vele. Peró szégyenletiben a biliárdnak felső balsarkába vágta be magát flekkre.

Valamennyi egyetemi professzor nem birt nekem imponálni úgy, mint a Vinkó, aki bátran lehetne Tokaji. Egy lökése többet ér a Sághy professzor összegyűjtött munkáinál.

Sajnálhatod, hogy jordánykodtál az este. Rezzgett volna a pájeszes kobakod, ha láttad volna, miként tette csuffá az a frankhoni a m. kir. tudomány-egyetem jogkari polgárainak színe-javát.

Elég mára. A nótárius ép hí harmadiknak. Futtasd hozzám mielőbb csülkeidnek karczalmányait. Addig is szervusz!

Barátod

DÁKÓ PISTA.

II.

Budapest, tegnap virradóra a Pohlbeli sarok-asztalon.

Pesta!

Egyén!

Pór!

Becses soraidat megvetem. Ezért majd külön számolunk. Külön foglak maczerálni a Weöreöshegy-szoaré

elszónoklásával is. Most egyébről irok. Arról, hogy — hiába huzod röhögésre a szádat — mégis csak okos a jordány.

»Telekkönyv és főkönyv!« — ez a jelszó.

»Nézd meg a papa üzleti mérlegét, vedd el a chef leányát.« Éljen a leltár! Becsülöm ezt.

Lesz is jövő héten a Lipótvárosnak olyan bálja, hogy beszélni fog róla az Európa.

Tanulhatsz tőlük, jogászbál!

Weöreöshegyéknél hallottam a részleteket.

A bálnak alapszabályai a következők:

1. Entrée: fiatal urak részére 16 flór. Legkisebb treffer: 100,000 lengő.

2. Háziurak lányai 3 emelettől lefelé 10 forintot fizetnek. Nagykereskedők lányai a kereskedelmi cégjegyzékbe bevezetett üzleti tőke $\frac{1}{1000}$ -át.

3. Milliomosok a terembe lépéskor tust kapnak. Mások kuszt.

4. A falon »hozományi tabellák« függesztetnek ki. A hozományi ingatlanok hitelesített telekkönyvi kivonatai a t. cz. apák által a bemenetnél felmutatandók. Értékpapirosok láthatóan viselendőek. Részvények a rendezőségénél deponálendőek.

5. A kis melléktérben egy »Gyors-közvetítőiroda« működik. Ugyanitt rövid esketési terminusok kaphatók. Kivánatra a készletben való rabbi és kántor által gyors-esketések végeztenek.

6. A t. cz. eladó tánczosnók vállán »érték-táblácska« alkalmazandó, a hozomány-összeg tüzetes megnevezésével.

7. Felső kabát, bot, esernyő és szerelem a ruhatárban hagyandók.

Hogy tetszik? Én csak azt mondom, hogy ott leszünk!

Gyere el, ha »arany ember-ré akarsz lenni. Ott nincs hitele a »szerelem bolondjainak«

Szervusz!

BUKOVAY ABSENTIUS S. K.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása.
Ngygs Vöröshegyi Dávid urhoz buda-pestenn

Pa Gecsér, Décz ember 10-zedikénn.

Nagyságos Uram!
Kegyes jóltévőm!
A Tél bé köszön-
tött, tsak hogy tavaszi
geörchökben szenved —
hol fagyik, hol enged,
mint edgy szerelemben
borult özvedgy asz-
szony — igenis. Fagyás-
kor a hidegh az ő jégi
karmaival ugy meg kar-
moltá az földet mint ha
soha sem lehetne többé
meg kapálni — a mi-
dönn is az Állattyaink

melegétenek edgy-másra elől-hátul — Szalmával jóli is
tartom őket és vagy 3 Hólnapokig a miglen hozzá szok-
nak, ugy beögnék a Szalmára mint az Opera művész — a
mit nem eszen megh — aztat ki turja maga alá a
gyász ólból és így Ennen maga végezi az almozást —
igen is.

a Bürgék sárga répát kapnak, de auflág nélkül —
a Sertvéseket, mert árúk nintsen, szép prográmm beszé-
dekkel hizlalom és biztatom, hogy mayd ha fagy, de a
Disznók nem hisznek, etetést kéválnak és moslékol-
tatást, —

Mivel minden nap lehet el várni, hogy ezen eny-
héded Üdö lyárás esmég átcsap az hidegben — hogy a
tavaszi munkával be ne fadgyak — ezt a lehetőségig
még e télen fogom el végezteni — hohéhami tanul-
mányos pót intézkedés. Igenis. —

A mult heti ólmos Essőnek nagyon örvendék,
már most biztos az atzélós Búza.

Olvastam a Bián meg ejtett apró gépek, Szetska
és Répa vágók, zúzók versenyéről, a Dzsöry bizocsság kon-
statálta edgy-edgy Machina mennyit képes 3 pertzenet
alatt vágni. De hogy az igazi Süker ki tudógyon, el
vártam volna a Dzsöry bizocsság Tagjainak Mező
Gazdasági Loyalitásától, hogy a takarmányi táp érték
próbálása végett maguk éltek volna vele — annál inkább
mert mint némely panaszosok szózattyaiból meg értet-
tem, egyebet sem kaptak — 8 nap kell annak meg álla-
pítéséhez, a Takarmány változása mij be fojással van a
Marhára — a Dzsöry tagokat kellett volna a fér banx
Mázsán megmázsálni, az eredményt megfontolni — igen
is — mert csak a heti különbözet con statálhatja mej
minőség a leg ajánlatosabb, — hohéhami vegy mér-
legezési tünet számétások.

Jelenleg azon föld zsir elé állításával foglalatos-
kodunk, amej bár némi neműleg a talaly szalonnálya, de
szalonyban még sem alkalmasos feő képpen Cholerás
Üdökben — de ezen guanaj a magyar Gazda Lelke és

vagyona — bátor erre sem Bank sem fináncz hitelt nem
ád — igen is nem.

pedég nemes művet tselekednének a tisztelt oppo-
sio ellenzéki mező Gazdái, ha proponálnák az ország
gyűlésén hogy az ország gazdasági hejhezeten ugy
lehetne leg gyökeresebben segétteni, hogy kész pénz
hejett minden hold után 2 szekér trágya vivendő az Adó
hévatalban — annak is jó lesz ha meg megrágyázódik. —
az Állam tegyen mindent — igen is.

azonn meg hévást, hogy Ngod szeméjét én prezen-
tálnám a Kodolányi juhbéleumon nekem kézbe nem sitet-
ték — mindazon által jelenleg voltam ott, mert esem érem
kötelmejimet, a midönn arról tevődik szó hogy edgy
szellemi zöld takarmány vágó, 25 Éveken által hizlalta
tudományával az hazaji gazda kebleket — meg izmosi-
totta, husává vérévé változtatta, pedég maga az én
dücső példány képem nem él hússal, hig növényeken
tengődik és még ünneplő lakomályán is Schompágniai
hejett Syphonos málna lével köszöntött idvezlő Igé-
jimre — voltak enmagasztaló egyéb Toasztok is, amejek
értékre vetekedének a jelenlegi Buza árakkal, szinte
ingyér meg méltóságoltuk edgy mást, ami ezen szük Üdök-
ben igazi nagy Lelkűség — s én élvedztem az öreg fijatal
pendzionátusokat és ifijú öreg Böltseket — és össze-
adának 1000 Foréntokat edgy Kodolányi dilyra, de nem
neki, hanem róla, a mi hiba, mert impraktikus mint a
neki alyándékozott arannyal befuttatott vas penna, mely-
lyel papérost ép oj kevéssé lehet barázdálni, mint arany
ekével szántani — igen is. Berkes meg muzsikált a
gazda tiszték fülében hogy húzzad tsak húzzad — amit mi
meg is fogadunk. Szép vonyás volt azon megtisztelő
szerény mellőzés is a mejben az adományozók és munká-
sok beöven részeltettek.

Az kanokat az kotzák közzé botsálytottam és re-
méllem hogy munkályukon isten áldása lesz és a Tehe-
neken is folytatik a folytatás.

Ngs Uramnak

Kegyes jóltévőmnek

hóduló tanulmányos hiv szolgálja

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.
oklev. gazdász.

U. i. Ha a lesakterozott Ludak tollajit leméztat
a Ngs Asszonyoknak küldeni, az béres úokkal meg fosz-
tatnám a téli östvéken — tegnap az Árpád Urffy által
hozott Tzigányok zenélyén tántzi mulatság volt mej-
ben Árpád Urffy vig fellyel el botolván rá bukott az
Julis béres leányára és ugy meg sérült, hogy a bábával
kell mayd ki gyógyéttatni — igenis. I. qu. s.

Pignatelli herczegnőhöz.

Herczegnő Pignatelli
Rosz néven ezt ne vedd:
Ha mondom, hogy dalodnál
Jobban hangzik neved.

Harsogtak a reklám-kürtök,
A nagy dob dörömbölt
Hangod hamis, de igazi
Gyémántod és gyöngyöd.

*
Az alakod: Wiltné,
De a hangod: Ilka —
Tovább folytatnom a
Courtoisie tiltja.

KIDÉKI TROMBITA.

Nás Dankó mártírsága.

— Zsivota lutheranka. —

Eszebújta magát Dankó Achimkóval,
Vigasztalván zegymást brindzával,
vinkóval.
Achimkó panaszolt megye gonosz tettet,
Szórták is megyére veszett teremtet!

»Legyil hát te nekunk új Jaroslav Dánkó!¹⁾
Kapod zárte tülem zujdonat szürkánkó.
Utazál Dulára²⁾, zútra adom bankó,
Szkemenyeu szi sza!³⁾ ne legyed fajánkó!⁴⁾

Igy biztat Achimkó Dankót merész tetre,
Miatán brindzáját Dankó mind felette.
Dankó szeme is már vinkótul csillámlik,
Merész lelkiben a zsendicze villámlik.

Is fogadja, hogy a megyére rá mászik,
S nagy lelkesedéstül verselget, drámázik.
»Szom babilonszky král!⁴⁾ rátok in fínyt hozom!⁵⁾
Mond. — Enyelg Achimkó: »nyi szi!⁵⁾ S ü mond: »to szom!⁶⁾

S mint kezigazgatás bizocsági tagja,
Megy Dulára, hogy a megyét nyakon kapja.
Tót nemzetiséget hogy ott kitisztázzon,
Magyar almafáru tót jablukát⁷⁾ rázzon.

Veszi fel nagy kipet, szemit kimereszti,
Nyakát összehúzza, hangot kiereszti.
»Nemzetiség-törvény adta tót szabadság,
Megyének tót kirdís abajgatni vadság!⁸⁾

»Megye mit gondolja csorvási esettel?
A ki tót az csak tót: bizonyítom tettel.
De a magyarokra im is vágyom nágyon,
Hisz figgetlenségi kipviselő vágyom!⁹⁾

Igy szól, és vár hatást, várja megye buktát,
Hát eczere csag kap a hátába buchtát.⁸⁾
A buchtát követte még zegy csomó fricska,
Összenyekkent Dankó, mint a bugyli bicska.

¹⁾ Hurbanista hős. — ²⁾ Gyulára. — ³⁾ Tót káromkodás: kívülj meg! — ⁴⁾ Idézet egy tót drámából: Én vagyok a babilonai király. — ⁵⁾ Nem vagy. — ⁶⁾ Az vagyok. — ⁷⁾ Almát. — ⁸⁾ Gombóc, s egyszersmind hátbavágás.

Szólna, de nem lehet, zurak rámordúlnak,
Aztán orrbefogva tüle elfordúlnak.

»A ki tót: legyen tót« — mondak — »de innen kuss!¹⁾

Dankó mond magában: »no moj szin teráz csuss!¹⁾

S mivel minden arczon harag van felírva:
Dankó elejt micsest, és fakagya sírva.²⁾
Bizocság megindul könnytül valahára,
És ott hágya Dankót, egyedül magára.

Mit tegye mosd? Usgyé! Lóstat Achimkóhoz:
»Boszokaj ma!³⁾ kiált ez, »üljed a vinkóhoz!
Tót ügyet kivívtál . . . ugy-e ki?⁴⁾ De lekül
Amint mongya Dankó, hogy tót-ügy áll csehül.

Elöntötte mingyár tót míveg Achimkót,
»Ha ezt nen boszúlok, ne legyem in vin tót.
Presbyteriumban⁴⁾ szerzek elégtítelt!⁵⁾
Mond, s agya Dankónak jó haluska itelt.

S hirdette nekunknak, hogy lett Dankó mártír,
Hogy rá vár tót mennyben zurasági kvártíl.
Mártír lett, ámbátor olajba se főzték,
Mártírumság nyerte sag amír lefőzték!

Presok Gyorgy.

48-as Hurbanista.

¹⁾ No fiam most hallgass! — ²⁾ Tény. — ³⁾ Csókolj meg! — ⁴⁾ Tót egyházi előjáróság.

Csatár Jeremiás siralmaiból.

Síratok ó Csongorádnak kofái és könyvejitekvel
neveljétek az Tisza hajkait és ne szünjetekek meg zokogni,
mig az könyváradat szét nem szakítjalazuj védtöltéseket. És
zokogjatok és búsuljatok és sopánkodjatok és jajgassatok,
ó Csongorádnak kofái! És tépjétek a ti hajaitokat, a
mennyiben még téphető szálaik vagynak! És csikor-
gassátok a ti fogaitokat, a mennyiben még csikoritható
fogaitok léteznek! Most leest a ti fejetekek tündöklő ko-
ronája és a ti fejetekeknek immár tündöklő koronája
nincsen!

Jaj és száztizenötösör jaj te néked Ivánka Imre, el-
nöklője a verifikáló bizottságnak, és jaj az északkeleti
vasutnak, melynek te vagy a főigazgatója!

El fognak késni az ő menetjeinek az ő vonatjai!
És ki fognak siklani az ő vonatjainak az ő vagon-
jai. És össze fognak ütközni az ő czugjainak az ő masinái.

Mert, a ki az ő igazgatójuk, az leszedé vala Cson-
gorád városa kofáinak fejéről az ő tündöklő koronájukat!
Sirjatok ó Csongorád kofái és gyülekezzetek az
nagy piacra és hengerkezzetek a sárban!

És zokogván zokogjatok, riván rijjatok és hajatokat
tépvén tépjétek!

Én is sirok véletek, de ezuttal igazán!

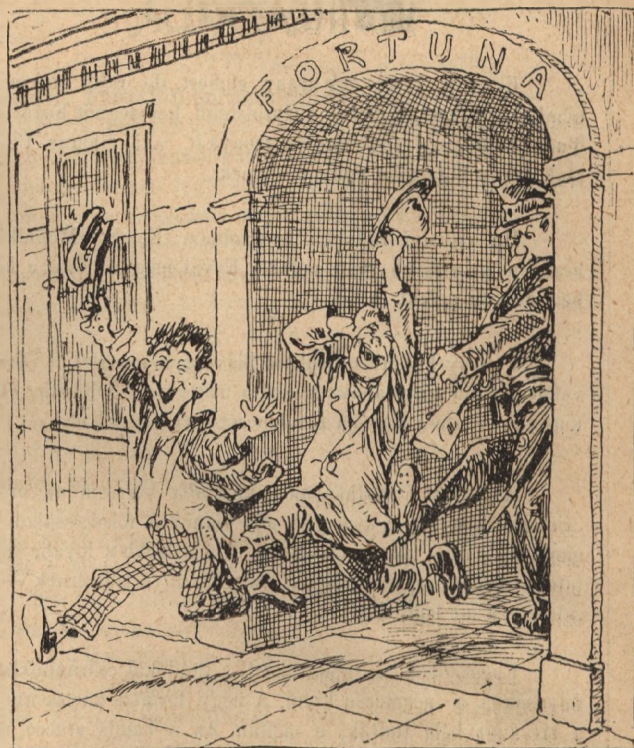
Uj irány a festészetben.

— Illusztrált könyvezimek mint önálló műrekek. —

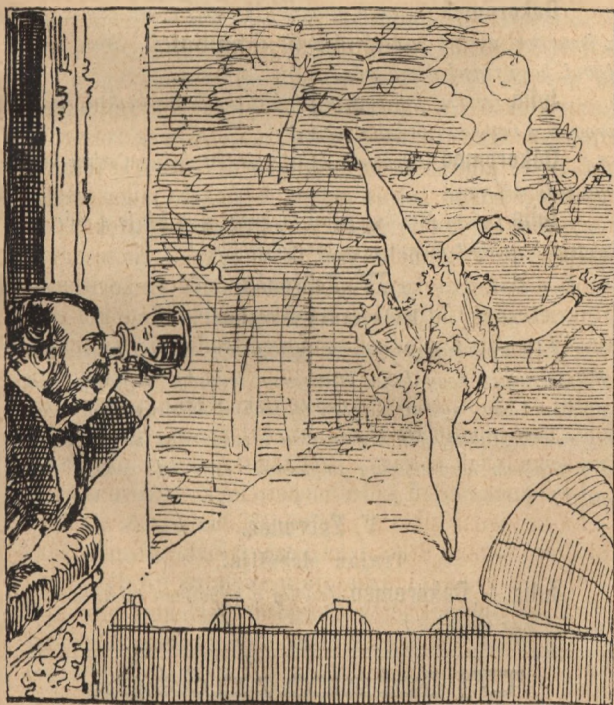
„The Paradis lost.“

(Az elveszett paradicsom. *Milton.*)

„Il Gerusalemme deliberato.“

(A fölszabadult Jeruzsálem. *Tasso.*)

„La divina Commedia.“

(Isteni komédia. *Dante.*)

„L'esprit des Loix.“

(A törvény szelleme. *Montesquieu.*)

Evva is keres egy arany embert, de rajta csak arany némbert segíthet. Egyelőre a Gerolsteini hercegnőt hozatta el. Tudok Budában egy királyasszonykát, aki eljönne Pestre, csak arany hidacsokát építenének neki.

*

Ha rajzolni tudnék: lerajzolnám Felcky Mmmiklóst, kezében hegedűvel vonó nélkül; Evvát meg vonóval a kezében, hegedű nélkül.

*

Pálmay különben cukros kis nagyherceguő. A fölötte valót is mind alattvalóivá teszi. Ha maga nem Schneider (Hortense) is — de a szabója mindenesetre érmet érdemel.

*

A m. k. Operaházban mindhiába keresem az ország czimerét. Ezt, ugy-é, nem illett oda tenni? A fölség családi czimerét meg nem merték oda tenni. Nincs szebb a loyalis tapintatnál. Pedig vagy országos, vagy királyi czimernek — de czimernek ott lenni kell.

*

Legszébbek az opera estéji a tündöklő csarnokokban s folyosókon, a nézőtérén kívül. A négy forintos zártszékbe ezt a látványt bele tudták, s méltán. Az a hamis stucco, mely ordinaré színével oly bántóan üt el a többi igazi hamis márványtól, nem zavarhatja meg az élvezetet. *Lotz, Than, Vaslajh, Feszty* képei a husz percznyi fölvonásokozókat nagyon kellemesen töltik ki, s a farsangi szerelmes bugást anticzipálva, boldog párok andalognak a sohajok folyosójában, mely egyik legbájosabb gondolata *Yblnek*. És jelentős is. Ez egyetlen része a háznak, mely tűzveszélyes.

*

De mit vétett *Székelly Bertalan*, hogy az ő kedves fricsfestményéhez sohasem lehet szerencsének, ott az udvari páholy előcsarnokában? Ha nincs itt az udvar, nem lehet oda bemenni; ha meg itt van, nem szabad oda bemenni. Én a legkedvezőbb időben, délutáni világításban gyönyörködtem benne. Persze, hogy ekkor sem boszankodás nélkül. A kiadott terv szerint a művész a négy sarokban alkalmazott sarki kandeláber világítását vette számba. Hát a böles decorátorok még két csillárt is akasztottak oda, melyek a füzér-festménynek vonalait bántólag metszik át, s ideges csillámlást okoznak a színekben. De ha így is: a nagy közönséget ne zárják el e babinók élvezetétől.

*

Nini! A correct Nemzeti Színházban mért nem jelenti be a rendező ur, hogy a beteg Helvey helyett Szacsvainé játszik az »arany emberben«? Meg ha kezdődik a fölvonás, mért nem jelenti ezt a csöngetyü? Hisz arra teremtette az isten! S végül: ha kitapsolják a népszerű költőt (bár negyedik este) mért nem mond nevében köszönetet a rendező? Dormitat bonus interdum Paulay?

Karzathy Muki.

Romeo és Julia.

Shakespeare után balletszövegnek megírta Tisza Kálmán.

Személyek:

DÁKOROMEO, politikus, ki szeret pálinkázni.
OLÁH JULIA, Kolozsvárott egy román szépirodalmi egyesület helyiségének a tulajdonosa.
SILASIU (de genere Szilassy), ez utóbbinak dajkája.

I. Felvonás.

Holdvilág. Erkély.

Julia (ül az utóbbin t. i. a balkonon.)

Dákoromeó (alant megjelenik és kéri Juliát, adja át helyiségét panromán üzemekre.)

Julia (hivatkozik az egyleti engedélyre, mely megtiltja a helyiség odaengedését hasonló czélokra.)

II. Felvonás

Utcza.

Silasiu (a sarokon várja Dákoromeót.)

Dákoromeó (jön és kéri Silasiut, adjon tanácsot a helyiség mielőtti megkapása iránt.)

Silasiu (hivatkozván az »accessorium sequitur suum principule« elvére, azon nézetének ad kifejezést, hogy ha Dákoromeo elveszi Juliát hitestársul, az asszonnyal övé lesz a lakás is — tehát aztán mindkettővel szabad tetszése szerint.)

Dákoromeó (ezt belátja.)

Silasiu (kérdezi, hogy: „Nos?«)

Dákoromeó (felel: „Bínye! Elveszem!«)

III. Felvonás.

Julia hálószobája.

Dákoromeó (a Julia ölébe hajtja fejét, ketten véghez viszik az ismeretes duettet a csalogányról és pacsirtáról. Nem tudván kisütni, hogy reggel van-e már.)

Julia (eszébe jut, hogy a kérdést el lehetne dönteni, ha Dákoromeó a remontoir-órájára nézne.)

Dákoromeó (ezt ismét belátja és az órájára nézve kisüti, hogy netto dél van.)

Julia (nénu játékkal fejezi ki, hogy nem bánja s már most átengedi helyiségét dákoromán conspiratiókra.)

IV. Felvonás.

Kolozsvári városház.

(A városház kapuján egy czédula lóg, melyen ez van írva: »Fölfedeztetém, hogy Julia kisasszony hatósági engedély nélkül nyitott házat nyitott, melyben éjjelenként dákoromán dáridókat, magyaremerfalást, oláh lázadásokat a rendőrileg megsabott órán túl a tilalmas hora-cloccaij folytatnak: ezen ház ezennel becsukatik.«)

V. Felvonás.

Traján sirboltja.

Julia és Dákoromeó (esetleg a sirboltban találkoznak, de nem ölik meg magukat.)

Új közmondás.

Úgy ott hagylak, mint Trefort Zimándyt a saját faképénél.

Dicsőffy Lóránd

jubilált magyar színész a „Pannónia“ előtt.

Itt a kongresszus!

Banda! Bandafierék! Mendikások! Reszkesetek!

Nem választottatok meg képviselőnek? Jó! Ezenel megválasztom én magam magamat, s ha nem képviselhetem a privigyei, árokszállási, naményi, miszlókai és meszelős szent-miklósi színházakat, mint teszem azt Faludi, Gyenes, Vizvári, Latabár és mások, majd képen fogom tehát viselni az egész vidéki színművészetet én. Mert volt nekem magyar királyi udvari állásom is, bárha csak a cseszmei magyar király vendégfogadó udvarának az állásában! A nemzeti napszámosok nevében fogok beszélni, mert én is közéjük tartozom. S ime ezennel, közöserővel és egyhangulag kiáltom a kormány dugult fülébe:

Szubvencziót nekem!

Mert, tisztelt Ház! — mi a vidéki magyar színművészet szubvenczió nélkül? ... *Semmi!* És mi a vidéki magyar színművészet szubvencziója? ... *Semmi!*

A semmi az: *Nihil!*

Ennek nevében beszélek!

A nihil én magam vagyok!

Az eszmében teszem le fölterjesztésemet a vidéki színészet rendezésének asztalára, s mindenek előtt azt ordítom:

Irtsuk a gyomot!

Banda!

Le a kormányzó tanáccsal! Halál reád, kebelzet! Sirba veled, kerületi felosztás! Pusztulj Rókai! Gyom

föld, iroda fentartás! Semmisülj meg, fixum! Vessz el proporció! ... Éljen a szubvenczió!

Mondjuk ki határozatilag, hogy: pénz nélkül nincs lét! ... Ezt jegyeze meg magának a Harpagon kormány, és adja meg nekünk a következő pontozatokat haladéktalanul:

1. *Szubvenczió!* De nem úgy mint eddig, hogy a kormány évenként ezeket költött egyes színházak vagy direktorok támogatására; hanem ezután szubvencionáljon a kormány *külön minden egyes vidéki színészt*. Mert kiki maga ismeri legjobban a baját, s így maga támogathatja magát legjobban, erkölcsileg és anyagilag.

2. *Nyílt háztartás!* Köteleztessenek a direktorok nyílt asztalt tartani, hogy a szegény színész, ha esetleg rászorul, ne legyen kénytelen korcsmában drága pénzért enni rozsz ételt. Kapjon a direktornál, aki különben is »kenyéradó«-ja, jó kosztot *ingyért!*

3. *Vagyon- és személybátorság!* Mert, tisztelt Ház! — botrány az, ami e tekintetben országszerte elkövetetik. A szegény vidéki színész a merre csak megfordul, öt, tíz, husz városban is *adós marad*; vendéglőben, kereskedésekben, szabónál, suszternél stb. S mi a vége? ... hogy azok az urak, követeléseik fejében, egyszerű per utján a szegény színésznek utolsó vagyonkáját, amit oly nehezen bírt hitelbe kapni, elveszik! Ez, mint Hamlet mondaná: *disznóság!*

És így állunk a személybátorsággal is. Itt vagyok én, uraim, eklatáns példa! Nincs a fővárosban korcsma, lebuji, kávéház, kávémérés, a melybe ha beteszem lábamat, a pinczér rögtön azzal ne fogadjon, hogy ha tüstént el nem hordom magamat, hát kidob! Vártam volna, hogy kihí, mert én ehhez vagyok szokva. A tenyértől pedig megvárom, hogy a tenyértársához s ne az én nyakamhoz csapódjon.

Ezt, uraim, tovább tűrni nem lehet! A kormány támogassa az adósságokba merült vidéki színészt. Különösen pedig azokat, kik szerződötetés nélkül csak dicsőségük fényében koplálnak, szívük melegén fagyoskodnak s egyetlen betévé falatjuk a kis ujjok.

Az ilyenek dupla szubvenczióban részesüljenek.

Ime, ez az programmom. Ha ezt nem fogadjátok el úgy — mint Talma mondja — »alábbvalók vagytok a lánczravert kutyánál!« ...

Banda!

Hiába lesz addig minden tanácskozás, kongresszus. S felordítok a nagy Bagódyval, hogy: »Hiába tüzi ki a fehér zászlót Tokaj!« és a gögös Kolozsvár hasztalanul küldi ide nyakunkra a híres Krasznait, hogy ékes tojastokkal hirdesse a Királyhágón tuli Vájmár fölényét a vidék valamennyi bandája felett.

Íde szubvenczió kell; rögtön és sok!! Különben enéhhalálunk végszusszanati foszlánya véres lepedőként csattogja körül lelketek ösmeretét.

Bényei! Irjad:

»Alkalmunk van melegen ajánlani egy hőst és rendezőt. Fixumra! Bármely perczen mehet!«

Banda!

Apró hírek.

☞ **Annak az óriási vihar**nak a hire, a mely szerdán Bécsben és Bécs környékén uralkodott, kétségbeejti jó Csanyági Sándor bácsit. »Mit ér ez a ménkü nagy szél« — aszongya jeles hazánkfia — »ha még se tudja lefujni az osztrák császári koronát a magyar király fejéről!«

☉ **Minthogy** a bájos Ilka a viasz-babáját kiállítja, elvállik, meg eljegyződik, uzsorásokkal vívódik, házat vesz, kivándorol, verset ír, állatot véd, mindennap csicserog a Népszínházban és még sem képes annyit *beszéltetni* magáról, mint madame Clovis Huguesné: mint értesülünk, legujabban egy tizenkét személyre való revolvert vett magának.

☞ **A kálvinizmus** ellen a »M. Állam« nagy szorultában a nőkhöz folyamodik. Náluk keresi a segítséget a minden saktereknél veszedelmesebb calmanizmus ellen. Mintha bizony az asszonyások tudnának segíteni a tehetetlenségről!

☞ **Végre egy derék zsidó!** — írja a »Függtlsg«. — »Veilchenduft Izidor, a Gelb és Grün czég buchhalterje, tegnapi viradóra éjjel fölakasztotta magát.«

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Ed seppet sem sadálkozom azon rojta mogomot, amit mondta az exelencz Tisza miniszterelnök oroság: hojd a herr fűn Thaisz nem jüvi tübet vissza. Vadjok már hozzászokva a mienk puleczájnál, hoid ott semmi se keröli vissza.*

— *Ogyánlok valamit oz ezredéves önnepélre: irassonk akkor a herr fűn Lisztül edj oratorium, a herr fűn Rot-*

schildtul meg edj moratorium.

— *Kezdenek ojra jünni divatba nemesi elünevek. Kölömösen olejan oroságok henczegik nemesi praedikáttal, akik magok hozszontalan szobjektek.*

— *Alvasok az ojságba, hojd bécsi universitébba volta ed najd ontsezemítikos kraváll. Ozért gondolok én már régen, hojd ontiszemítizmosz nem más, mint edj esjedtemes verekedés.*

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

»Mondja csak, Ezüstkövi Mór, ki hozta Európába a krumplit?»

»Tonár ór — szédjenlek engemet.« *

*) Bert D

neve. (Olv. angolul.)

Nyilatkozatok.

Rieger beszélt, de nem az én nevemben. Csak a magáéban. Én még mindig éhes maradok a tótokra.

A cseh oroszán.

*

Pan Rieger magyarbarát kijelentése separatissimum votum. Nem ülök az ő álláspontjára.

»Národni Listy«.

*

Rieger az nap bizonyosan becsipett egy kis budai sasbegyítől. Pilzeni serrel való locsolgatás kétségkívül visszaserzi megrendült cseh egyensúlyát.

Wenzel Wenzlicsek,
serfűző és çamarista.

*

Ha pan Rieger vissza nem vonja nyilatkozatát nyolcz nap alatt, mint veszedelmes magyarónt el kell toloncolni Budapestre, hadd álljon be portásnak Tisza Kálmánhoz.

Jan Kuchlfleck,
házmester — de honfi.

Megállj!

No megjelent valahára

A »Poszkiszli« fő naptára!

Már most pízt kő kézbe vönnyi,

Vele könyves bótba mönnyi,

Ott az bikát le is tönnyi —

Mér mer: röndnek muszaj lönnyi!

(Folytatása a mellékleten.)

Dr. Hombár Mihály védőbeszédeiből.

— A t. köztollnok ur önmagával jön ellenmondásba, midőn egyrészt azt állítja, hogy védenczem Szemes Zoltán rendőr-tollnok, a vele érintkező felekkel durván bánt, másrészt meg azzal vádolja, hogy az egyik kerítőt, ki neki rejtve egy tizes hánkót csusztatott a kezébe, vesztegetés miatt nyomban tartóztatta, ellenben a másik kerítőt, a kitől az ugyanakkor suttymban kapott szászat legott zsebébe gyürte, szépen elbocsátotta. Hiszen épen a felhozott esetből láthatja a Ték. Törvényszék, hogy védenczemet az ügyfelekkel való érintkezésben egyedül *kipróbált, finom tapintata vezérelte*, a mi egy rendőrtollnoknál megbecsülhetetlen tulajdonság.

— T. Tszk. ! Be van bizonyítva, hogy védenczem egyik kezében botot, másikában pisztolyt tartott. Már most kérdem, ilyen körülmények közt hogyan üthetett védenczem, mikor egy keze se volt szabad ?

Cs. kir. hadi költészet.

„Katoná-dalok.“

A cs. k. osztrák-magyar hadseregnek
Ajánlja C. A. Spina.
(Vége.)

III. A gyalogság dala.

Előre egy sorban mint eleven fal,
Indulunk zászlóval s dobosunkkal,
Kevélyen a lovag reánk tekinthet,
De azért sem félünk egy árva cseppet.

Erősek mi vagyunk, volnánk egyedül
A többi csak az, ha velünk egyesül,
A gyalogság védi a hadsereget,
Ha minden oldalról veszély fenyeget.

Már zajong a csata ! Ó, ne féljetek,
Mert jövünk mi küzdeni ti véletek.
Harczolni véletek és halni együtt,
Hírnevet keresni itt és mindenütt.

Előre pajtások, itt már az ellen.
Biztos golyóknak nem áll többé ellen,
Lovassai jönnek mint szélvész ott már,
De az reánk nézve bizony semmi kár.

Ijeszti a puska az embert, lovat,
És alig eljövünk, már minden szalad.
Erősebb ostromnál a tisztességünk
És jó katonai kötelességünk.

A meggyőzött ellent mint gyenge hullámt
A sas szalasztotta úgy mint a villám.
És mindenki látta, milly munkát csinál.
Fennhangon kiáltja : Éljen a király !

IV. A vadászság dala.

Ki az, ki az első a sereg utján,
E tiszteletteljes és nemes pályán ?
És ki közeledik ott olyan büszkén ?
Az bizony a vadász, a derék legény.

A hadsereg paizsa és védelme ő,
Ki hoz mindig vadat, ha ellentől jó.
Ő gyorsan mint golyó eléri a célt,
Ott áll mindig tűzben és soha nem félt ! *)

A puskája biztos és hibázik sem
És hordja a golyót meddig lát a szem.
A fegyvert kezeli oly biztossággal,
Hogy vele van mindig a nagy diadal.

Hangzik a trombita, riadó barsog,
Fegyverhez most gyorsan a vadász is fog.
Jő harcra ; őt hija a trombita szól,
Mutatja puskája hogy biztos és jó.

Az ellen lovaga nem vigad bizony,
Ha neki vág durván az ütő szurony.
És csak egy csudával megmenekülhet,
Mert utána mindég a golyó siet.

Ha mellette veszélyes s biztos halál,
A vadász a derék ő bátran ott ál.
Királyi esküjét tartván ott marad,
Eleshet a vadász de el nem szalad.

V. A tüzéség dala.

Mért remeg és reszket a föld és az ég
És fénylik a villám ? mert jön tüzéség.
Ellenét ijeszti bár távol legyen
De káráról félti mit szerzett nagyon.

Menydörgés a szava ha ő megjelen
Villámjaitól hull ezrivel ellen
Vasgolyója mindent mit utján talál
Pusztítja és rontja, sohasem tréfál. *)

Ki rontja a várost és tőri falát
Az ágyu csak maga jöhet azon át.
Hiába a bástya, hiába a kő
A vasgolyó bizony az keresztül lö.

A harczas minemű fegyvert is kezel
De egy csak a célja amit ő mivel ;
Hírnévre vágyódnak mind annyian csak
A tüzer eszköze pedig erőszak.

Ha nyerték a véres és nagy diadalt,
Ha vége a hadnak, az ellen meghalt.
Felnyitja az ágyu vas száját megint
Hirdeti hazánknak a jó eseményt.

Hirdeti az ágyu a bástyán ott fenn
Hogy hallják a népek és az idegen,
Mennyet dörgő hanggal hogy hallja világ :
Éljen a királyunk és Magyarország !

*

— Fővárosi magyarság. —

Lakácsnéni, látható : IV. Képiró utca 4. sz.)

Ebei haczuho van eig Kabinet Giattni.

*) Persze németül : und nimmermehr feht.

A szerk.

*) Szt. Gutenberg, ha sajtóhibából „tréfál“ helyett ez talánna kinyomódni hogy „trafál“ ! — „Pusztítja és rontja, sohasem tráfál“ ! A szerk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Máni”. A mi élelmezési ezredesünk valóban nagyobb illetékeséggel szólhatott hozzá e jeles nő izes fűztjéhez, mint a Görgey viselt dolgaihoz. A levelet s a megengesztelt melléklő jegyét örömmel olvastuk. A szíves érzelmeket viszonzozzuk. — S. S. A kicsire nézve újévtől kezdve. Addig is megy mutatóba. A küldeményt a jelen számban közöljük. Az apróságokat Jankó emeli a halhatatlanság szárnyaira. — M. E. Az egyiket a jövő számra hagytuk. Az egyetemi dologhoz találja meg az élelet ön. A rajzocsákat nem értjük. — K. L. Köszönet az elismerésért. A melléklétet mihelyt lehet. — Vak kódis. Az andrásnapi köszöntőt átadtuk M. A. bácsinak, ki mélyen meg volt hatval e figyelem-től. — Buziásra. Hiszen szép dolog a maszlag is. de lássa kérem, ezt is valahogyan jóízűvé kell tennünk, különben nem veszi be a közönség izlése. — B. P. Ó, kedves uram, az nem megy oly hírteleu! Az afféle csak hezagpótló. De mihelyest szorul neki egy kis rés, szívesen. — Gyaur. Gyangékedik. — Böngész. Nem tehetünk egyebet, mint újból hangsúlyozni a mi mély megdöbbenésünket. Az apróságok jelesek. — F. M. Az egyiknek derülni fog. A másikkak kegyelmezzünk meg: bécsi magyarságnak elég jó az. — M. I. A kérdezett angol újság csakugyan existál s a legjobb

körökben otthonos. Teljes czime: *Girl's Period*, a monthly paper. azaz: *havi folyóirat* — és nem heti, mint ön gondolá. — D. B. Régi tréfák, amelyek az által, hogy egy liter homokot mellékeltek hozzájuk: sem súlyban, sem tartalomban nem növekedtek. — Sry. Az első kettő kiváló s engedelmével helyet keresünk a számukra. De mért nem mindjárt azokból, melyeket ön is a »javanak« tart? A név maradjon ott is az, amelyet eddig használt? — H. L. Azzal a statisztikai kimutatással tegyen mégis kísérletet. Legalább a gondolatát fejezi ki benne világosabban. — Cs. S. Ha a K. G.-é volna! De így nincs elég titulusa. — Dbrczn. »H. Rákóczy Ferencz foksága« nyilván csag dollhipája a gülönpén terég Gredzsá-nyinag. — P. S. Egy kis formát adtunk a jó ötletnek. — Rhg. Nem nagy virtus kifigurálni egy szerelmes leányzókat orthogra-fiáját, miután elbolondította. — Ongl. Tán megrajzoltatjuk. — K. M. Ha Zacherl 1000 aranyat ad egy poloskért, mi 2000 aranyat adunk annak, aki »élczes cikkében« csak egy bolhacsipésnyi élczet s egy bolhányi cikkét bir fölfedezni. — V. M. (Berlin.) Kitűnő! — A. J. Az végre se valami rettenő dolog, ha egy szegény szepességi tót-német levélhordó nem jól ismeri a magyar helyesírás szabályait. Azt hisszük azonban, ha olyan jól tudna, mint a Coburg hg hivatalnokai: magyar levelein bizonyára nem használna német pecsétet, annál kevésbé, mert a herczeg maga is szereti és hibátlanul beszéli a magyar nyelvet. — Hgl. A tárgy aljasságánál és ocsmány irányánál csak a »kizolgozás« alábbvaló. — W. A. Ó, mi kár, hogy az utolsó közölhetetlen, mert javithatatlan jóságában leledzik.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

HIRDETÉSEK.

Egy magyar tisztviselő nyilatkozata. Árvaváralja (Árvamegye), 1884. április 25. Brandt R. gyógyszerész urnak Zürichben! Engem, mint sokat üllő élelmódhoz kötött tisztviselést, gyötrő aranyeres bántalmak leptek meg, melyekben mindenféle gyógyszerek használata daczára huzamosabb ideig szenvedtem, míg végre az ugynevezett svájci labdacok használatában kerestem szabadulást bajaimtól, s e czélotomat szerencsésen el is értem, mert már a legjobb eredménnyel dicsekedhetem, melyért fogadjá ön leghálásabb köszönetem. Tisztelettel, Lehoczky Antal. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdaccai a magyarországi gyógyszerárakban kaphatók. Egy doboz ára 70 kr. A vételnél ügyelni kell, hogy minden dobozon rajta van-e a fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

Főraktár Magyarország számára: Török József gyógyszerárban Budapesten, király-utca 12. szám. 122

Bizonyítvány.

Az alulírottak egy általuk eszközölt szoros vizsgálat alapján kijelentik, hogy a párisi *Cautley és Henry* urnak francia szivarkapip-gyárából származó „LE HOUBLON” szivarkapapirt kitűnő minőségűnek, minden idegen alkarszítól különböző minden az egésszégnek ártalmas anyagoktól is mentnek találják.

Bécsben, 1884. i május 24.-én.

Al.: Dr. Pohl J. J.

a vegyi technológia nyiló, rendszer tanára

a csász. kir. megegyetemen.

Al.: Dr. Ludwig E.

az orvosi vegytan ok. k. nyiló, rendszer tanára

a bécsi egyetemen.

Al.: Dr. Lippmann E.

a bécsi egyetemen.

(Fentebbi aláírások helyessége Dr. Homann J. csász. kir. jegyző ur által Bécsben bizonyított. Fentebbi bizonyítvány aláírott a csász. kir. kúrhelygymnastorium és a bécsi francia követség által 1884. i május 28.-én.

Biztos kereset!

Kereskedők, ügynökök, hivatalnokok, magánosok stb.

állam- és díjorsjegyek havi részletfizetések melletti eladására az 1883. évi XXXI. törvényczikk határozmányai értelmében előnyös feltételek mellett általunk felvételnek.

Fővárosi Váltóüzlet-Társaság.

BUDAPESTEN. 171

Most! vagy soha!

Több ezer darab különféle belhoni alaku műtájték pipát és valódi tajték szivarszipkát borostyánkő szopókával, tömeges vásárlás folytán fele áron megvettem és így azokat oly rendkívüli olcsó áron bocsájtom el adásba, hogy alig a munkadíja van fizetve.

Csak 1 frt 30 kr

Valódi műtájték pipák, chinaezüst kupakkal, esikős, debreceni, Rákóczy vagy bármily alaknak, a legfinomabbak darabja csak 1 frt 30 kr. Valódi tajték szivar és szivarka csak 1 frt 30 kr. Valódi borostyánkő szopókával, művészies faragványokkal, állatokkal, virágokkal, díszes faragvánnyal, bársony tokban, csak 1 frt 30 kr. Valódi műtájték török csibuk pipa, pompás, kényelmes állású. hosszú szagos meggyfaszárral együtt csak 1 frt 30 kr. Megjegyzendő, hogy tajték árúim oly gyönyörűen szívódnak, hogy minden dohányzóznak élvezet nézni.

tebát mindenki saját érdekében, minél előbb tegye megrendelését, mivel a készlet a rendkívüli olcsóság miatt gyorsan kifogy. Egyedüli megrendelési cím:

An Meerschaumwaaren Agentur

J. H. RABINOVICZS

Wien, Schiffamtsgasse 20. 181

Chiococa-Liqueur

(Liquor Chicocae fortificans)

a legkitűnőbbnek bizonyult tökéletesen ártalmatlan közel 40 év óta jónak bizonyult étrendi szer az elgyengült 162

férfierő

gyors és kellemes felélesztésére felserkentése és erősítésére. Ára eredeti palackokban 3 forint. — Szállítási költség 20 k. Használati utasítás minden nyelven. Főraktárhelyiség: Weber C. gyógyszer-t. Bécs VII. Szt.-Ulrichplatz 4. (a hova minden levélbeli megrendelés intézendő). Budapest: Török József gyógyszerésznél